

wilbe det ikke være forsvareligt at undbrage de Bedkommende Sagens Behandling ved Aktor og Defensor. Svad de Foranstaltninger angaar, der kunne være nødvendige for Gjennemførelsen af Straffebestemmelserne, er det jo klart, at der naturligvis kan tænkes Tilfælde, hvor man maa holde en Skipper tilbage i Anledning af, at han har begaaet en Kvarantæneovertrædelse; men i de fleste Tilfælde vil det dog ikke behøves, da han jo som oftest vil kunne stille Sikkerhed for de Følger, som Overtrædelsen kan have. Man kan ogsaa dertil sige, at der er en Udgang til Afgjørelse af Sagen ved Forlig, hvor Spørgsmaalet kun er om en Bøde. Vil han ikke gaa ind paa Forlig, maa han tilskrive sig selv, at den hele Sag trækker noget længer ud, end den ellers vilde. Med Hensyn til de Bemærkninger, som bleve fremsatte af det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Stürup), skal jeg ikke forfølge dem i det Entelte. De hvilede nemlig i flere Henseender paa en fuldstændig Misforstaaelse af Lovforslaget, og jeg skal navnlig gjøre opmærksom paa, at den ærede Folekthingsmand ingenlunde havde noget klart Blik for, at der jo er disse forskjellige Grader i Kvarantænen: det blotte Efterhyn og den egentlige Kvarantæne, og at denne egentlige Kvarantæne er en Foranstaltning, som kun finder Sted mod Pest, altsaa en Foranstaltning, som her i vort Land — om den overhovedet nogensinde vil komme istand — ganske sikkert altid vil henføre til de store Sjældenheder, saaledes at disse overordentlige Ulemper, som man kunde udmale sig som en Følge af Kvarantænenes Anvendelse, høre til den Slags, som man efter al Sandsynlighed ikke vil blive underkastet eengang i et Aarhundrede. I Sammenhæng med denne Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side stod ogsaa flere af hans øvrige Bemærkninger f. Ex. med Hensyn til § 3. Der er nemlig ikke Tale om, at de Skibe, der omtales i § 3, skulle have Kvarantæne. Paragrafen indeholder ikke Andet end en simpel Forpligtelse til at anmelde sig, og i de fleste Tilfælde vil man strax faae Bevis for, at man kan sætte sig i Forbindelse med Land. Svad dernæst angaar nogle Bemærkninger, som det samme ærede Medlem fremkom med, at disse Kvarantænelokaler maatte være hele Hoteller, fordi der i dem skulde være baade de Syge og de Sunde, og at de Sunde maatte have Noget at more sig med, saa hvile de paa de samme Misforstaaelser og Sammenblanding. De i § 9 omtalte Lokaler ere ingenlunde Hoteller, i hvilke der ogsaa skal være Sunde, det er kun Receptionslokaler for de Syge, der findes i Skibene, og naar Inspektionssystemet anvendes ligeoverfor Sygdomme som dem, der her nærmest bliver Tale om, som Kolera eller Sligt, er Principet netop det, at de Sunde faae Lov til at gaa iland uden videre. De Lokaler, der omtales i § 9, ere ikke Andet end Sygelokaler, og de findes,

som jeg før bemærkede, allevegne. Svad Kjøbenhavn angaar, skal jeg erindre om, at man nu for ganske nylig har tilveiebragt et særligt Epidemihospital med saadanne Forhold for Die. Derimod er det en anden Sag, at det egentlige Kvarantæneetablisement — som ingenlunde skal være i Kjøbenhavn; det kan der slet ikke være Tale om; det maa jo netop ligge paa et affides Sted — naturligvis maa være indrettet paa og faa at kunne modtage Sunde; men der maa jeg gjøre den Bemærkning, at det efter al menneskelig Beregning kun overordentlig sjælden vil blive anvendt. Det samme ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger, som jeg ikke ganske forstod, om, at Skib og Ladning skulde ødelægges, slaas istykker, og spurgte, hvem der skulde betale det, samt undrede sig over, at Brag ikke skulde slaas istykker, men derimod Skibe, der ikke vare Brag. Jeg veed ikke, hvorfra det ærede Medlem har det; der findes ikke Noget som helst i Lovforslaget, der kan foranledige den Tro, at et Skib skal slaas istykker. Naar et Skib kommer fra et Sted, hvor Pesten herfter, skal det holde Kvarantæne, men det skal ingenlunde slaas istykker. Der findes ganske vist i Forslaget en Forskrift om, at, naar et Skib har Varer eller deslige ombord, som ere smittebærende, kan det tillades Skipperen at ødelægge disse Varer for derved at bane sig Udgang til Land. Derved har man tænkt sig det Tilfælde, at en Mand har et ringe Kvantum af slige Varer, saa at han er bedre tjent med at ødelægge det, end med at udholde en Kvarantæne i dens fulde Strengthed. Det er imidlertid noget ganske Andet end det, der blev omtalt af det ærede Medlem. Endelig blev der af samme ærede Medlem gjort nogle Bemærkninger med Hensyn til de Diæter og den Betaling i det Hele, som foreslaas i §§ 35 og 36. Grunden til, at Lægernes Diæter bør sættes nogenlunde anstændigt — rundeligt kan man ikke engang kalde det — ligger blandt Andet deri, at de udsætte sig for særlig Fare ved at gaa ombord i saadanne Skibe. Jeg skulde nok tro, at der er en Forskiel paa den Fare, en Læge udsætter sig for mellem de Sygdomme, vi kjende heri Landet — af hvilke en Del ganske vist ere smitsomme — og den Fare, han udsætter sig for ved at gaa ombord i et Skib, hvor der er Pest. Disse Diæter bør altsaa fastsættes nogenlunde rundeligt baade af Hensyn til den Fare, for hvilken Lægen udsætter sig, men ogsaa af Hensyn til, at han spiller sin Tid. Jeg ser ikke noget Forsærdeligt i, at en Læge faar 16 Kr. om Dagen, naar han maa i 14 Dage bliver nødt til at holde Kvarantæne og aldeles maa forsømme sin private Praxis, saa at han Intet kan tjene i disse Dage, men maa i endogsaa paaføres andre Tab, der kunne ramme ham føleligt, i videre Omfang. Med Hensyn til § 36 skal jeg bemærke, at det ingenlunde er foreskrevet, at der skal betales 30 Kr. for et Skib, der kommer fra Udlandet; det